# DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] Saturdag den 1sten November, 1817. [No. 44.


### *Publeike Inschryving.*

Curaçao, 22sten October, 1817.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. by inschryving aan de meestbiedende verkopen ongeveer Agt Duizend Guldens Hollandsch Courant in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd op en betaalbaar by het Departement van Koophandel en Kolonien in 's Hage, alle op twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Tractementen en Soldyen, Hospitaal, &c. &c.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Zaturdag den 1sten November 1817, 's middags om 12 uuren, aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornd.

Zullende het antwoord op dezelve, ter zelve plaatse gegeven worden, op Maandag den 3den November 1817.

Den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd, NUBOER.

### BEKENDMAKING.

Gouvernements Secretary, den 21sten Oct. 1817.

DE Wel Ed Heer Theodorus Jutting, is door Zyne Excellentie den Vice Admiraal, Gouverneur Generaal, tot geassumeerd Lid van den Raad van Policie op dit Eiland aangesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

---

Curaçao den 24sten October 1817.

ALLEN de genen die aan de Een Per-Cent Kaapvaards Kassa, Interessen verschuldigd zyn, worden ernstig verzogt, zulks ten kantoore van de ondergeteekende ten spoedigste te komen voldoen ten einde onaangenaame gevolgen die by nalating van dien ontstaan zouden voor te komen.

MATTHS. SCHOTBORGH, G z.
Ontvanger Generaal.

---

Curaçao den 24sten October 1817.

DE ondergeteekende verzoekt ernstig allen de geenen die als nog aan het termyn van 30sten Juny dezes jaars, weegens Hoofd en Famille geld niet voldaan hebben, zulks zonder uitstel ten zyne kantoore te komen afdoen.

MATTHS. SCHOTBORGH, G.z.
Ontvanger Generaal.

---

Fiscaals's Kantoor, Nov. 1sten 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen,
Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Klerk.

---

### *Aan den Uitgever van de Curaçaosche Courant.*

MYN HEER—Verzoeke dit stukje te plaatzen, zynde van een vriend der waarheid, en tot uw weekbladt. EEN INTEKENAAR.

Revolutien en zware stormen in de natuur, kunnen verschriklyk nadeelige uitwerkingen veroorzaken; ook zoms, en mogelyk meestwyls verzeld door heilzame gevolgen en nuttigheden tot zuivering en verbetering, even zoo is het geleegen met verbazende omwentelingen in het staatkundige; en juist hetzelfde met onverwachte veranderingen van het Godsdienstige. Het tydkring van drie eeuwen is thans (ultimo October 1817) verlopen dat de gezeegende hervorming een openbare aanvang genomen heeft; eene zeer gewichtig en gedenkwaardig verschynzel in de kerk zo wel als in de wereldlyke geschiedverhalen en beschryvingen der onderscheidene Christen volken, die na de yzere tydvakken van donkerheid en verleiding door de erglyke dwalingen onder het schynheilig bekleedzel van oude regtzinnigheid, de grofste uitspoorigheden en bedriegeryen, onbeschaamdelyk vertonende; toch weder het zuiver geloof ongekluisterd zagen uitschitteren, en waarom de harttreffendste wreedheden en verdrukkingen by een reeks van opvolgende jaren, de menschheid en het oorspronglyk heilvolle Christendom (welks Godlyke insteller betuigd heeft "Dat zyn ryk niet was van deze wereld "en, wiens apostelen en eerste verkondigers, de leering en belydenis der waarheid, niet door kracht van heerschappy, noch door geweldigen dwang; maar by het licht der eigenaardige overreeding en zachtmoedige handelingen hebben voortgeplant) hatelyk, ja hemeltergende onteerden.

Slechts eene treffende gebeurtenis ten tyde der kerkhervorming, als zeer singulier onder de menigte der gruweldaden, moet ik hier aanstippen:—Hendrik den 8ste, de laatste der Engelsche koningen van die naam (wiens despotieke regeering, ook wegens zyne schandvlekkige echtscheidingen, altoos durende gebrandmerkt staat in den rang der gewezene tirannen van vroege en later dagen der Christen tydrekening) mede onder de gekroonde hoofden destyds, geweldig yverde, en ook zelfs door zyne theologische verwaandheid zich berugt had gemaakt met schryven en uitgeven van een dogmatiek boekjen getituleerd. "The erudition of a Christian man." (De geleerdheid of wetenschap van een Christelyk man) gekant tegen de leerstelzels van Dr. Luther, en waar voor Paus Leo de 10den, den koning vereerde met de benoeming van "Beschermer des geloofs"—De onverschrokken Lutherus bleef niet nalatig daarop gepastelyk te antwoorden; Doch zyne majesteit, naderhand de opperhoofdigheid en predomineerende gezach der episkopale kerk van Engeland, aan zichzelve toegeeigend hebbende, geraakte hy met de hoogverheven stoel van Rome in oppositie; niettemin bleef Z M. een vurige enthusiast aan de overige voorname punten van het systema der zogenaamde Katholyke orthodoxie; en waaromtrend ten bewyze strekken zal, het volgende bedoelde geval te weten:—Zeker schoolmeester in London, Lambert genaamd, A. D. 1538, had doen uitgeeven, een bundig stukje behelzende de wezenlykste grondstellingen van de leere der reformatie. De koning om aan het publiek een nadere blyk zyner theologische bekwaamheden te verspreiden, en tevens opzettelyk te geveinsd, om den vrome Lambert als een overwonnen ketter tot een slagtoffer te maken, deed plechtig aankondigen, dat *zyne majesteit met den schoolmeester* een openbaar twistgeding zoude houden over de geloofstukken van het Christendom, en waartoe in een groot en ruime zaal te westminster, verscheiden theaters wierden opgericht ten geryf der aanschouwers en hoorders. Hendrik, prachtig versierd met alle de vorstelyke eereteekens, en omringd door de Lords Bisschoppen en gestrengen ryks-edelen, ernsthaftig gezeeten op den koninglyke troon, wierd het theologisch verschil bepleit door we derzydsche redekavelingen, en waarin meester Lambert, onbeschroomd, met aanhaling van bewysbare bybelteksten, zyne goede zaak ten genoegen van veele der toehoorders, gestaafd hebbende; namen de trotsche prelaten, toen gram-storig zynde, beurtlings tegen hem verbitterd, het strydgesprek; wanneer eindelyk de ongelukkige Lambert door zware vermoeidheid bedwelmd zonder hulp of ondersteuning, sprakeloos nederviel, door een triomf kreet ten wrake zyner onschuldige verdediging dat met zoo veel ongewone praal en luister was bekleed, wierd hy ten vure gedoemd; welk marteldood de brave man, in de gerustheid der overtuiging zyner deugdelyke belydenis, getroost en blymoedig onderging. Dus, ten spyt der hevigste woede en boosheid in den liefdeloose geest van 't echte afbeeldzel der *Antichristenheid*, dadelyk kenbaar gemaakt, wierd juist daardoor de grootste nuttigheden in den burgerstaat toegebracht, niet alleen ten opzichte der uitoefening van Godsdienstige vryheden als het dierbaarste geschenk aan gevoelige en redenlyk denkende wezens, maar ook, ten aanzien der behoeften en gemeenschaplyke belangen in den band der vlytig werkzame zamenleving door het welvoeglyk kweeken en uitbreiden van allerlei kunsten en wetenschappen, landbouw, scheepvaart en koophandel, benevens de verbetering van kerk en schoolonderwyzingen, waaromtrend ons eigen Moederland, nu byzonderlyk, schoone en edele vruchten blyft uitleveren. De overdenking dezer dingen, heeft my bewogen, ter vrye navolging van eene onzer Nederlandsche vernuften, dichtmatig te zingen:—

HERVORMING uw onschatbre zegen
Wordt dankbaar door ons nagedacht,
En GOD. door wien wy zulks verkregen,
Den lof dier goedheid toegebracht!
Het Christendom, het licht der Aarde
Die 't menschdom al zyn heil belooft,
Was diep ontweldigd aan haar waarde,
En van haar zeedlyk glans berooft.

De menschheid lag in 't stof vertreden,
En kuste slaafsch haar dwingeland;
't Geweld zat op den troon der reden,
Sloeg vry geweeten aan den band,
Daar moest vroomheid voor snoodaarts knielen
Wier trotsheid 't aan hun zetel klonk:
God wenkte d'.. flaatgruwlen vielen,
En d' eerste straal uit Duitsland blonk.

Het vuur en zwaard der moordenaren
Werd dienstbaar aan dat heerlyk werk,
En 't bloed van edle martelaren
Was 't vruchtbaar zaad der betre kerk.
Deez' zagen in een hoger leven
Beloning van hun deugd en moed;
De menschheid aan 't geluk hergeven,
Dat zuivre heilleer kennen doet.

O! hoe weldadig was die zegen
Voor het menschdom in 't algemeen!
Het bygeloof en domheid zwegen
Bedrog en boosheidslist verdween;
't Gezond verstand hernam zyn rechten,
De reden' haar geschonden eer;
Zy durfden 't groote pleit beslechten,
En 't menschdom vond zyn waarde weer.

De wetenschappen weggevlogen,
Of, ydle woordenpraal alleen,
Door valsche yverzucht omtogen,
Of in het kloosterstof vertreen,
Bloeiden weer; nutte kunsten stegen
Met snellen vaart uit haren nacht,
En juichten d' edle vryheid tegen
Haar door Hervorming aangebracht.

Dat wy deez' weldaad diep gevoelen,
En door aan haren gunst verpligt,
Nooit voor de echte leer verkoelen,
Maar ons verheugen in haar licht;
Dat wy 't kleinnood getrouw bewaren,
Eens door het waardigst voorgeslacht,
Na zoo veel nooden en gevaren,
Met stroomen bloeds ons aangebracht.

Ach! dat wy voor de waarheid leven,
En dankbaar in haar spooren gaan;
Ja, dat wy rustloos voorwaarts streven,
Om haar steeds reiner ga te slaan;
Tot dat wy haar in 't eind' zien blinken,
Waar ons geen *oude noch nieuwe dwaling* meer verbeidt,
En waar ook *'t ongeloof* zal zinken,
Door stralen van Hemelkennis, vreugd en zaligheid.

# CURACAO.

*Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste*

INGEKLAARD—OCTOBER.

| | | |
|---|---|---|
| 25. | brik Hippomenes, Waring, | New York |
| | golet Franco Paula, De Orta, | Coro |
| 28. | —— Drie Gebroeders, Fyns, | St. Domingo |
| | bark Goede Hoop, Eltino, | Spaansche kust |
| 29. | golet Creool, Evertsz, | Aruba |
| 31. | —— Alexandria, Boekhout, | ditto |
| | —— Rose, De Poel, | Spaansche kust |
| | —— Admiraal van der Capellen, Diedenhoven, | St. Domingo |

UITGEKLAARD—OCTOBER.

| | | |
|---|---|---|
| 27. | golet Fortuin, Levy, | Spaansche kust |
| | —— Maria, Bartolote, | St. Thomas |
| 28. | —— Ann, La Roche, | Spaansche kust |
| 29. | —— Tyro, Lang, | Puerto Cabello |
| 30. | —— Creool Evertsz, | Aruba |
| 31. | —— Admiraal Kikkert, Leon, | Sp. kust |

De bark Eliza, schipper Dewindt, van deze haven, werd eenige dagen geleeden, in een harde wind, terwijl zij op Ariela ten anker lag, op strand gedreven, en verging.

Het is berigt geworden, dat twee vaartuigen naar schijn een brik en schoener, op verleden Woensdag, omgekeerd, voor de plantagie Sint Marten, op de Z. W. kant van dit Eiland, gezien zijn geworden.

Jamaicasche nieuwspapieren tot den 20sten ultimo zijn ons gisteren met de schoener Cleantes kapitein Muller 10 dagen van Kingston, aangebragt, uit welke blijkt dat de patriotten onder generaal Mina, onlangs eenige geringe verslagingen beiden ter zee en ter land ondergaan hebben. Mina, schijnt even als Sir Gregor Mac Gregor in zijne verwachtingen te leur gesteld te zijn. Van het oogenblik zijner landing (zegt de Mexicaansche Courant) ontmoete hij zulke kwellende tegenwerpingen, dat het hem onmogelijk was om eenig magt bij een te brengen, en was in gedurige vlucht tot hij in het fort Comanja opgesloten werd, waarvan, het gezegd werd hij niet ontsnappen kon.

Het volgende is een extract uit een Londen Nieuwspapier van den 19den Augustus, waaruit onze Lezers gewaar zullen worden, dat het gerucht dat Rusland Spanje helpen zal, om hare gerevolteerde kolonien in rust te brengen, ongegrond is :—

De malligheid van de tegenwerpende nieuwspapieren verdiend slechts belacht te worden, en geen deftig antwoord Een hunner beweert dezen morgen, dat Engeland ongenegen zijnde aan Spanje militaire hulp tegens hare kolonien te verleenen, weigerd over een te stemmen dat Rusland naar Zuid Amerika troepen zal uitzenden. Alle geruchten dat Rusland voornemen is zulk een hulp toetereiken blijken zeer ongegrond te zijn. Spanje heeft een beter zee-magt dan Rusland. Zij kan zelve veel gemakkelijker dan Rusland vijf schepen van linie en vier fregatten uitzenden, en zij heeft overvloedige tot de zaak voegzame soldaten, die waarschijnlijker dan de Russen het uitwerken zullen. Maar Spanje is arm en even zoo Rusland. Rusland is minder tot een finantieele inspanning dan Spanje zelve in staat. Het geheel is niet een vraag, van waar schepen en soldaten te vinden zyn, maar waar toevlugt tot geldzaken te vinden is.

Het wordt in een Nieuwspapier van Boston van den 11den September gemeld, dat de Buenos Aijreasansche kaper schoener Congresso, van 10 stukken, kapitein Almeida, op de hoogte van Madera op den 3den Julij l. l. veroverd heeft, het Spaansche schip La Industria Rafaela, kapitein Oze Nada, van de Havanna naar Tenerif, geladen met koffij, indigo, en huiden, en na uit hetzelve $ 60,000 in geld genomen te hebben, een prijs meester aan boord zette; en bevel gaf naar Buenos Aijres te stevenen—maar kort van levensmiddelen en water zijnde, stevenden zij naar de Vereenigde Staten. Vier der aan boord het schip gezette manschappen kwamen aan land te Boston, en werden op den 10den September in hechtenis genomen. Zij hadden bij hun een groot menigte geld, welk zij berigteden aan boord het Spaansch schip gevonden te hebben, na de kaper hetzelve verlaten had.

De Flor de Maijo van La Guaijra naar Cadix en de Los Dolores van Porto Rico naar Barcelona (in Spanje) werden op de hoogte der Azores Eilanden omtrent het einde van Junij door eenige Independente kapers veroverd; het laatstgenoemd vaartuig werd gezonken.

Het Portugeesch fregat Amazon heeft bevel verkregen om van Lissabon te vertrekken, ten einde te trachten hunne Indiën schepen Grand Para en Korolina te ontmoeten, welke wij in vorige nummers gemeld hebben door de Congresso veroverd te zijn, maar zij kwam ongelukkiglijk te laat op de Azores Eilanden. De kaper stierde naar het fregat, hetzelve voor een Indiënvaarder aanziende, maar het fregat te vroeg beginnende te vuren, ontdekte de kaper haar verkeerde waan, en redde zich doordien zij sneller zeilde. De twee schatbaare Portugeesche schepen waren geassureerd te Lloijd's.

Een Jamaica papier van den 29sten September, zegt—Op Donderdag nabij de Oost Punt zag de Mohawk 20 zeilen rhaa vaartuigen, twee van welke oorlogs fregatten schenen te zijn, zij stierden westwaards.

Twee neger slaven, van verschillende bezittingen op Jamaica, zyn tot de galg op den 11den October, gevonnisd geworden, de eene voor een aanval op een blank welke hij trachte te wurgen, en de ander voor het stelen van een paard.

Een ander neger, mede van het stelen van een paard, schuldig bevonden, werd tot bannissement voor zijn leven lang verwezen; het is bij zijn regtsgeding gebleken, dat hij het paard nam. om eenig provisie naar Spanish Town (Stad in Jamaica) overtedragen, maar niet eens poogde het te verkopen.

Slaven in Jamaica, welke voor zes maanden weggelopen zijn, worden voor hun leven gebannen.

Het derde vervolg wegens de vereeniging van Belgien met het Vereenigd Nederland te laat ontvangen geworden zynde, na wy byna onze schikkingen voor deze nummer genomen hadden, moet het tot onze volgende uitgesteld worden.

Het besluit wegens de registratie van slaven door de St. Vincents wetgevers gearresteerd, bevat de volgende geregtelyke conclusie.

"Dat alle negers en gekleurde personen, in byvoeging van alle te vorene bepalingen, een certifikaat van vrydom, door den gouverneur of opper bevelhebber van de kolonie welke zy het laatst verlaten hebben, moeten vertoonen; in gebreke waarvan, zy als weggeloopene slaven beschouwd, en als zoodanig behandelt zullen worden.

Wy zyn berigt, (zegd de Philadelphia True American) dat de Franklin 74 tiger, Komodoro Stewart, bevel om zeil te gaan, heeft; en de Delawaare zoodra de Achtbaare Heer Richard Rush gereed is om scheep te gaan, verlaten zal. De Franklin zal den heer Rush, die tot minister Plenipotentiaat aan het hof van St. James benoemd is, naar Londen overbrengen. Na de minister geland te hebben, zal zy, zegd men, de Middellandsche zee bezoeken.

Het huwelyk van de Groot Hertog Nikolaas, en de Princes Charlotte van Pruissen, zoude omtrent den 3den of 4den July te St. Petersburg, voltrokken worden.

*Kingston October* 18.—Uit hoofde der voorstelling der Maatschappelyke Vergadering aan zyne genade de Hertog van Manchester, betrekkelyk de heersching eener kwaadaartige koorts te Charleston Z. K. Porto Rico en Porto Bello, zyn er bevelen aan de oorlogs schepen gegeven geworden, om niet te gedogen dat manschappen uit hunne sloepen aan boord eenig vaartuig van die plaatsen komende te gaan, bevorens door de gezondheids officier geinspecteerd te zyn. Eenig persoon aan boord vaartuigen van die plaatsen gaande zullen gedetineerd worden, zoo lang de vaartuigen onder quarentine leggen.

## LONDEN.

*Augustus 7.*—Het wordt berigt dat de keizer van Rusland zoo veel van Engelsche gewoonten en manieren houdt, dat hy voornemens is in zyn gebied de Engelsche mode van ryden en mennen te voeren. Tot dit einde leeren thans verscheidene Russische jongens het ryden en mennen onder de bestiering der koetsiers en voorzitters van den prins regent. Ook zullen des keizers huisbedienden Engelsch livrei dragen. Behalven deze aanneming der Engelsche gewoonten en gebruiken steld de keizer een gewigtiger navolging van Engelsche geryflykheden in, en is voornemens St. Petersburgh op dezelfde wyze als de straten van Londen met stenen te beleggen.

Het wordt gezegd dat het Spaansch gouvernement aan het onze een officieel vertoog voorgesteld heeft, tegens het veroorleven aan Engelsche officieren om zich by de rebellen in Zuid Amerika te voegen. Het gegeven antwoord is, dat geen dusdanig handeling met aanmoediging van het Britsch gouvernement plaats gehad heeft; en dat byaldien eenige Engelsche onderdanen genomen mogten worden, de Spanjaarden met hun, zoo als zy voegzaam mogten oordeelen, handelen mogen. Een Engelschman is zyn leven aan zyn land verschuldigd, maar indien hy, zonder bemagtiging van zyn vorst, als byzondere zich in vreemde vyandelyke partyen verbind, is hy niets beter dan een gehuurde held, en even strafbaar by de Goddelyke en menschelyke wetten.

Lord Castlereagh wandelde in zyne erven te Tootseray, toen hy zyn onlangs toeval ontmoete. Een groot Spaansch hond viel op die van Wirtemberg aan, en legde hem neder. Zyn lordschap trok de eerste af. De kleinere hond vloog naar zyn tegenparty juist toen hy van hem afgetrokken werd, en dit doende hield hy zyn lordschaps vingeren zoo vast, dat Lord Castlereagh verpligt was zyn ander hand te gebruiken om den mond des honds te openen, en de vingeren dier hand werden ook een weinig gewond. Het schynt dat de hond zyn meesters hand niet heeft willen byten, maar 't zelve greep, als of het een deel van den anderen hond was.

*Augustus* 9.—Een brief van Madrid berigt dat St. Ignace de Loyalo tot kapitein generaal der Spaansche armeen benoemd, en met de groote Cordon van Karel III. gehuldigd, is geworden. Dit is een nieuwe blyk van het vertrouwen en de gunst, welke de jesuiten in het koningryk genieten.

De Fransche vluchtelingen in de Nederlanden vertrekken; welk begunstigd plek voortaan met hunne tegenwoordigheid gezegend zal worden, weten wy niet, waarschynlyk Amerika, om dat alle goede lieden, die te huis voor verscheidene byzondere redenen niet blyven mogen, aldaar gaan.

Het schynt dat Spanje krachtiglyk de middelen om hare armeen in Zuid Amerika te versterken, voorzet. De laatste officieele berigten van Mexico zyn van een gunstigen aart.

*Augustus* 13.—Binnen deze laatste vier maanden zyn er uit de haven van Cadix acht of negen duizend troepen en een groote hoeveelheid krygsbehoeften van alle zoorten vertrokken. Een nieuwe expeditie zamengesteld uit omtrent 4000 man, van welke omtrent een vyfde ruiters zyn, zal binnen weinige dagen vertrekken, en zal de magt welke dat gouvernement naar die bezittingen zenden zal om aldaar haar oppergezag weder vast te stellen, voltallig maken. Behalven dit zal elk koopvaardyschip de havens van Spanje voor Peru of Mexico verlatende, naar mate het getal harer lasten, een zeker getal troepen overbrengen. Deze versterkingen zyn beraamd om de vakantien welke noodzakelyk door een vernielende oorlog veroorzaakt moeten worden, te vullen.

Lord Cochrane passeerde door Kantelberg naar Doever vroeg op den morgen van laatst verlopen Zondag. Het gerucht zegt, dat zyn Lordschap voortreisd om zich aan boord te begeven van het schip, waarin hy zyn kruistogt naar Zuid Amerika doen zal.

## NEDERLANDSCHE POST.

Brussel July 31.

Zyne genade de Hertog van Wellington arriveerde te Namen eergisteren, in den namiddag. Gisteren morgen vertrok hy met zyn suite, in drie koetsen, om Dinant, Philippeville en Marienburg te bezoeken, en zoude, dacht men, weder komen, om te Namen het middagmaal te houden.

Inspruck July 20.

De jongste berigten van Florens melden, dat depeches ontvangen waren van de opperste Junta te Lissabon, het oogenbliklyk vertrek van het Portugeesch eskader naar Liverno, om de koninklyke prinses van Brazilien overtebrengen, gebiedende. Het hof van Rio Janeiro heeft stellige bevelen tot het verhinderen van eenig verder verwyl, overgezonden.

*Madrid July* 30.—Het oogenblik is niet ver, in welk een verlichter staatkunde erkennen zal, dat de koningsgezindheid in Zuid Amerika niet de zaak van Spanje alleen is, maar van geheel Europa, welkers aloude verhevenheid met betrekking der andere delen der aarde, binnen kort vernietigd zal worden, indien het de onafhankelykheid gelukt, haar bannier in landen zoo hooglyk door de natuur begunstigd, als die van Zuid Amerika, geeerbiedigd te doen worden. Naarstigheid en kunsten zullen zich haasten Europa te verlaten voor gunstiger gewesten, en de verhevenheid van dat deel der aardbol, welk tot nu toe met reden als het middelpunt van menschelyke beschaafdheid beschouwd is geworden, zal in een slaafsche afhankelykheid veranderen.

*Amsterdam July* 30.—Onder andere aangekomenen, is Lord Holland, die een visite van deze stad eenige dagen geleden gedaan, en de koninklyke boekzaal en andere oprigtingen bezichtigd, heeft.

*Neurenberg July* 22.—De vriendschaplyke en nauwe betrekkingen welke tusschen Rusland en Engeland bestaan, wordt door het bevel dat het Russisch leger met Engelsch laken gekleed moet worden, bewezen. De fabrieken van Leeds hebben menige honderde werklieden besteed, die zonder werkzaamheid en voedzel waren. Het bevel is op zich zelve van geen groot gewigt, maar het heeft aan de Engelsche agenten eene gelegenheid gegeven om andere wol fabreken in te voeren, en andere voorstellingen te onderwerpen.

## AMERIKA.

**Alexandria September 17.**

*Extract uit een brief van een Heer in Charleston, Z. K. aan zyn vriend in deze stad, gedagteekend September 3.*

Met leedwezen moet ik U kennis geven dat een grimmige sterfte by ons op de verschrikkendste wyze derzelver verwoestenis verspreid: de geele koorts heeft twee en dertig, voornamelyk jonge lieden weggesleept; en een en dertig stierven ter gelyker tyd van andere ziekten. Deze laatste vier weken heb ik altyd zonder op houden, lieden met de geele koorts, opgepast, veele van welke boezem vrienden en bekenden waren, die my voor een ander, en ik hoop beter wereld verlaten hebben. Hoe spoedig ik volgen moet, weet God alleen, aan welkers wil ik volkomen gereed ben my te onderwerpen.

"Oogsten schynen dit jaar zeer slecht, uit hoofde der byna onophoudelyke regens, te zullen zyn—de ryst heeft in 't algemeen niet zoo veel geleden als het katoen. Deze stad vertoond een akelig tooneel—bezigheden van allerley zoort staneen byna volkomen stil—een groot deel der blanken hebben de stad verlaten—vreemdelingen voor het noorden, en inboorlingen voor Sellivans Eiland."

---

*The sloop Eliza, Dewindt, belonging to this port, while lying at anchor at Aricla was driven ashore a few days ago, in a gale, and wrecked.*

*It is reported that two vessels, apparently a brig and a schooner, were seen on Wednesday last, bottom up, drifting off the plantation St. Martha, on the S. W. coast of this island.*

*Jamaica papers reached us yesterday by the schooner Cleantis, capt. Muller, 10 days from Kingston, to the 20th ult. from which it appears that the patriot forces in Mexico under general Mina, have lately suffered some reverses both by sea and land. Mina, like Sir Gregor M'Gregor, seems not to have met with the success he expected. From the moment he landed (so says the Mexican Gazette) he encountered such harrassing opposition, as to put it altogether out of his power to collect any force, and was in continual flight until he was cooped up in fort Comauja, from whence it would seem he could not escape.*

*The following is an extract from a London paper of the 16th of August, from which our Readers will perceive that the report of Russia going to assist Spain to tranquilize her revolted colonies appears to be unfounded:—*

"The silly nonsense of the Opposition papers deserves ridicule only, not a grave reply. One of them this morning asserts, that England, having declined to give military aid to Spain against her Colonies, refuses to agree that Russia shall send troops to South America! All the reports of Russia intending to send such aid are obviously unfounded. Spain has a better navy than Russia. She can herself send five sail of the line and four frigates more easily than Russia can, and she has abundance of troops well effected to the cause, more likely to be efficient than Russians. But Spain is poor and so is Russia. Russia is less capable of any financial exertion even than Spain. The whole is not a question of where resources can be found in ships and soldiers, but where resources can be found in money."

*It is stated in a Boston paper of the 11th September, that the Buenos Ayrean privateer schooner Congresso, of 10 guns, capt. Almeida, captured off Madeira, on the 3d of July last, the Spanish ship La Industria Rafaela, capt. Oze Nada, from Havana to Teneriffe, loaded with sugar, coffee, indigo and hides, and after taking from her $60,000 in specie, put on board a prize master, and ordered her for Buenos Ayres, but being short of provisions and water, they bore away for the United States.—Four of the crew put on board the ship, had gone ashore at Boston, and were taken into custody on the 10th of September. They had with them a large amount in specie, which they stated to have been found on board the Spanish ship after the privateer left her. The La Industria was last seen off Boon Island, apparently in distress, with a number of small vessels round her.*

*The Flor de Mayo, from La Guayra to Cadiz, and the Los Dolores from Porto Rico to Barcelona (in Spain), were captured off the Azores about the end of June, by some Independent privateers; the latter vessel was sunk.*

*The Amazon Portuguese frigate had been detached from Lisbon to endeavour to fall in with their India ships Grand Para and Carolina, which we stated in former papers to have been captured by the Congresso, but unluckily she came too late to the Azores; she, however, chased the privateer, without success, having carried away a top-mast by press of sail. The privateer steered for the frigate, mistaking her for an Indiaman, but the latter began firing too soon, which undeceived the privateer, and she escaped by superior sailing. The two valuable Portuguese ships were insured at Lloyd's.*

*A Jamaica paper of Sept. 29, says—"On Thursday, off the East End, the Mohawk saw twenty-one sail of square rigged vessels, two of them apparently frigates, steering west.*

*Two negro slaves, belonging to different estates in the island of Jamaica, were condemned to be hanged on the 11th of October, one for assaulting and endeavouring to strangle a white person, and the other for stealing a horse.*

*Another negro, found guilty also of stealing a horse, was sentenced to transportation for life, it having appeared on his trial that he took the horse to carry some provisions to Spanish town, but did not attempt to convert him into money.*

---

*Kingston October 17.*—In consequence of the representation of the Corporate Body to his Grace the Duke of Manchester, relative to the prevalence of a malignant fever at Charleston, S. C. Porto Rico, and Porto Bello, orders have been issued to the men of war not to permit their boats to board any vessels from those places, till inspected by the Health Officer.—Any person boarding vessels from the above places will be liable to be detained while the vessels remain under quarantine.

---

*Nuremberg, July 22.*—The amicable and close connection which subsists between Russia and England is proved by the order for English clothes to cloth the Russian army. The manufactories at Leeds have taken into employ many hundreds of workmen who were without work and food. The order is not of itself of any great inportance, but it has afforded to the English agents an opportun ty for introducing other woollen manufactures and to submit other propositions.

---

We this day lay before our readers a curious state paper, being the protest or representation of the ex-empress Maria Louisa against the restoration of Louis XVIII. Our readers will see, that this important claim was ordered to be entered on the protocol, and registered in the archives of the Congress, by the concurrence of the emperor of Austria, her father, and the emperor of Russia.—*Morning Chronicle, August 5.*

We are enabled, by authority, positively to deny the authenticity of the protest, inserted in the *Morning Chronicle* of yesterday, ascribed to the ex-empress Maria Louisa. What we suspected, has proved to be the case. There is not a word of truth in its being a genuine state paper; and it may therefore rank with the former hoax played upon the *Chronicle*, in the famous remonstrance of Pozzo di Borgho.—*Courier, August 6.*

We did not happen to see the ministerial papers on Wednesday evening, in which we now find the authenticity of the protest of the ex-empress Maria Louisa was denied. Our readers will do us the justice to believe that we printed the paper precisely as it was transmitted to us from abroad. We stated truly that it had been translated from the French original into German, from that re-translated into French—and our copy of it was a translation from this French version. Those therefore who are acquainted with the character of diplomatic morality, will know what credit is due to a ministerial assertion, that it it not a genuine document. If there be a comma misplaced, or if a word be changed in the published copy, there will be no scruple in saying that it is not an authentic paper.—But that such a protest was presented to the congress by the Archduchess, and that it is now circulating in Germany, we fully believe. There may be verbal inaccuracies after so many translations, but in substance it is correct. Our readers will remember that it was actually stated during the sitting of the Congress, that a memorial or representation from the illustrious person reclaiming the rights of her son, was presented to Congress. It was publicly mentioned in all the Journals of Europe, and among the rest in *the Sun* and *Courier*, though the editors are now so quick in denying the fact from pretended authority. The only matter which gives importance to the paper is, that it should, for the first time, be circulated intire, when some new difficulties are in discussion—and when a new congress of ministers is actually in Session. We can only add, that we know copies of this paper are in the hands of several foreign ministers, and that they freely talk of it as of a claim notoriously admitted to exist, though the partizans of the house of Bourbon would be desirous to stifle it.—*Morning Chronicle, August 8.*

The *Morning Chronicle*, which first published the pretended memorial of Maria Louisa, after a lapse of two days, now affirms the paper to be substantially genuine; and, that those who deny its authenticity, proceed upon a quibble, founding their denial on variations of expression originating in its multiplicity of translations, viz.; first from French to German, then from German to French, and lastly, from French to English. Our denial rested upon no such grounds. We said, and we again say, "there is not a word of truth in its being a genuine state paper," no such paper was ever delivered in to the Congress at Vienna; and as the *Chronicle* disavows any intention to hoax others, it seems we were justified in suspecting it had been hoaxed itself, for want of a little of that sagacity which the *British Press* manifested.—*Courier, August 8.*

With respect to the protest of the ex-empress Maria Louisa, we have already stated the authorities on which we were induced to give credit to its authenticity. Well, but *The Courier* says it has *authority* to deny that authenticity. We stated what our authority was—what is *The Courier's* authority? Has my lord Castlereagh chosen for once to depart from his usual character, and authorised *The Courier* to make for him, what he never yet made for himself, a statement on this subject to which any positive meaning could attach. If this is the case, *The Courier* must possess a skill which no one else ever did; at least the efforts of Mr. Brougham, and others, in the House of Commons have never been very successful in this way. Is he authorised by M. d'Osmond, the French ambassador?—if this is the source of his authority, our readers will have little difficulty in knowing what value to set on it. It was certainly not to be expected that the present French government would be foremost in acknowledging the genuineness of such a document as the one in question.

When *The Courier* shall be a little more communicative of the reasons on which he founds his opinions themselves, and of the authority of which he boasts, the world will know better how far it may rely on them; and if in our conjectures we have fallen into error, we shall be ready now, as we have always been, to bow to superior knowledge.—*Morning Chronicle, August 12.*

---

### *PROTEST*
### OF THE
### EX-EMPRESS MARIA LOUISA.

The following is the protest of the empress Maria Louisa, addressed to the Congress of Vienna, against the occupation of the French throne by the Bourbon dynasty. This document was originally written in French, and is now put into English from a retranslation to French, done from a German version, deposited in the archives of the city of Frankfort:—

Maria Louisa, empress, archduchess of Austria, duchess of Parma, in our name, during the minority of our beloved son and sovereign, and in the name of our son, Charles Francis Napoleon, as legitimate possessor of the imperial throne of France.

The distance at which we are kept from our hereditary states, and the absence of the members of our government preventing us from claiming the admission of a minister to represent us at the Congres now assembled at Vienna, and the desire of giving full authenticity to our reclamation in behalf of our beloved sovereign and son, have induced us, in imitation of our immortal ancestor, of glorious memory, Maria Therese, to take the resolution of laying before the above-mentioned Congres, a declaration of the rights of our beloved son to the crown of France, and a developement of the principles on which they are founded, to the end that it be known to Europe, and the French nation, that it has never been our intention willingly to renounce the imperial throne of France, on which it pleased Divine Providence to place us.

We will not here recall to mind the disasters which deprived the house of Bourbon of the French throne. We will rather throw a veil over the errors of princes, and the faults of nations. We will not defend the work of factions and revolutionary proceedings; but, we will declare, that there exists a politic law of immutable nature, which binds nations to princes, a law of policy, containing the principles upon which sovereigns ought to conciliate their rights and interests, with certain rights and liberties, which are the property of their subjects.

A series of fatal events put an end to royalty in France. All Europe took up arms to sustain or restore a throne which its possessor was unable to maintain; a throne which had sun

into nought through the flight of the princes and nobility, which were its natural supporters, and perhaps through the violent cause of a popular will, unrestrained in its manifestation.

The unfortunate Louis XVI. and his son, perished successively, Their legitimate heirs forfeited their claims to the crown, by their free egress from the kingdom, and their retreat into an enemy's country. The nation no longer bound to its legitimate princes, was restored to its natural right of election. The other nations of Europe considered these disasters as the work of political fanaticism, and a spirit of rebellion. They inconsequence took up arms, and penetrated into the heart of France. Their success, however, was but of short duration. France soon expelled them from her invaded territory, and maintained her independence. The powers of Europe must then have observed, that whatever had originally led to this result, the government of France was changed *de facto* and *de jure*, and that it belonged to the French people to institute such f rm of government for themselves as was best suited to the circumstances of the times.

In this state of things, every tie was dissolved between France and the Bourbons; between the Bourbons and the other sovereigns of Europe. The family compact, the treaty of personal guarantee, was cancelled by the influence of circumstances; in a political sense the Bourbons were no more.

The independence of France under the new government of her choice was then acknowledged by the very powers who at present compose this Congress. On the 5th April, 1795, the treaty of Bale was signed between France and Prussia; on the 22d July, same year, another treaty was signed at Bale, between republican France and Spain. The latter power, on the 7th June in the following year, concluded a treaty of alliance with the Executive Directory.

The courts of Sardinia and Naples signed, in the course of that same year, the first on the 15th May, the other on the 10th October, a treaty with that same republican government. The Pope, the minor states of Germany and Italy, solemnly acknowledged also the new government of France. Austria signed the treaty of Campo Formio with the Directory, and that of Luneville with the First Consul. England, by the treaty of Amiens, 1st Oct 1801, Spain by that of 27th March, 1802, Russia by that of 8th Oct. 1803, acknowledged successively the Consular Government, which proclaimed a general peace on the 18th Brumaire, year 10 of the republic.

The act which raised the altars again, and gave peace to the Gallican church, which brought back morality, checked false doctrines and substituted the true belief in their lieu. The Concordat, in a word, of which the beneficial effects will long be felt by religion, put the seal, as it were, to those transactions of state policy, by which a government different from that of the ancient monarchy was solemnly recognized by all Europe. Who at that time suspected the princes of the house of Bourbon, of entertaining rights of sovereignty over France? That which has perished, can it rise again? If these princes had no legal rights then, what rights can they have now? The French people unquestionably enjoyed the plenitude of their rights under the Consular Government; at that period, when to give greater stability to institutions which had put an end to the evils of the revolution, and to give to Europe a pledge of that stability, the French people bestowed on the First Consul, Bonaparte, the consular power for life. The new organization of the state, in harmony with the genius of its first magistrate, was consolidating itself daily, and it would have accomplished the most sanguine wishes of the French people, were not the life of man limited to a small number of years, to impress these new institutions with a fresh character of permanency, to make them correspond with the governments of the other states of Europe, the nation substituted for the consular power the imperial power, which it rendered hereditary in the family of Bonaparte The citizens, the communes, and the smallest hamlets, covered with their names the registers, wherein the question of the erection of the empire, and of the election of Bonaparte was submitted to them. He was elected and proclaimed with acclamations. He received the oath of allegiance from his subjects. The temples resounded with thanksgivings from the people to the Divinity. The clergy, in the holy office of the mass, prayed for his person and for his family, and soon the venerable chief of Christendom came in person to consecrate in the Metropolitan Church, a power which the emperor Napoleon had till then only held from the bands of the people.

What was then wanting to the legitimacy of his crown? Had he not received it from God and his country? In other terms, from divine right and from national right?

Europe adopted these principles, and Napoleon assumed the rank assigned to him among sovereigns, by the extent and power of his empire. Austria acknowledged the emperor Napoleon on the 26th December 1805, by the Treaty of Presburg—the sovereigns of Bavaria and Wurtemberg were his allies, the same treaty raised them to the royal dignity. On the 11th December, 1807, the Elector of Saxony received, by virtue of the treaty of Posen, concluded with Napoleon, the title of king. Did Europe dispute the legitimacy of these titles emanated from the imperial power and from France?

Prussia acknowledged the French empire and the emperor Napoleon, by the treaty of Tilsit; July 9, 1807. The emperor of Russia preserved his army, amounting to about 200, 000 men, by virtue of this same treaty, which acknowledged not only the French empire and the emperor Napoleon, but also the existence as kings of the princes of the imperial family. Finally, the treaties of 14th October, 1809, and 6th January, 1810, between Sweden and France, complete the acts of external policy, which consolidate the dynasty thus seated on the throne of France. All continental Europe, indeed, was the ally of the emperor Napoleon.

The family alliances of the emperor Napoleon with the most august sovereign houses, tended to consolidate the social compact as established in France. His strongly cemented institutions ensured the stability of the monarchial from of government he had restored; they opposed an invincible barrier to the invasion of the democratic system. The revolution of France has taught nations to look too closely into what passes in the cabinets of princes.

It was under the guarantee of the constitution of the French empire—under that of the treaties and of the alliances of foreign sovereigns, that I became the consort of Napoleon. It was under those same guarantees that prince Charles Francis Napoleon, born of our union, grounds his claim to the French throne, which claim the princes assembled at this Congress have so often acknowledged to be legitimate.

A fatal war broke out. The emperor Napoleon was overcome. You, sovereigns assembled in Congress, arrived in his capital at a moment, when favoured by disorder, a conspiracy manifested itself in favour of the princes of the house of Bourbon. You might have dictated to Napoleon in his capital such terms as were calculated to restore a due balance between powers, you would thus have consolidated institutions, whence arose the common strength and the common safety. This treaty would have been faithfully observed; we have a full confidence thereof.

Influenced by the generous hope of putting a speedier end to the evils of war, and of sparing the effusion of blood, you put aside the rights of the emperor Napoleon—you treated with those princes to whom the conspiracy had given the crown; what lustre could such princes shed upon royalty?—The emperor Napoleon at the head of an army, not numerous, but brave and faithful, might have defended his crown; but to spare his subjects a civil war he had already resolved to abdicate *in favour of his son*. Such was his determination manifested to the allied powers by the dukes of Tarentum, Vicenza, and the prince de la Moskowa, which determination those powers viewed at first in its right light; that is, as calculated to secure the tranquillity of Europe. Events which it belongs not to us to characterise, caused those just resolutions to be revoked.—The emperor was obliged to sign an unconditional abdication on the 11th April, 1814; on that same day he subscribed the treaty of *personal safety*, which maintaining his title of emperor, assigned to him the island of Elba as his place of abode, and confirmed to him the sovereignty over its territory.

The 5th article of the same treaty assigned to me the sovereignty of the estates of Parma, transmissible to my son and his descendants.

I will not discuss the merits of these treaties in respect of the emperor Napoleon. They are more or less binding on him, in proportion as he exercised his will more or less freely in signing them. We will simply say, that he had not the power of disposing, after his life, of the crown which his son received as his birth-right from the French nation and its constitutional laws.

If the sovereigns of France, no more than the other principal sovereigns of Europe, have never been able to break through the established rule of succession in their own families, so as to transmit their crown to their second or third son, to the prejudice of their first born, how comes that the emperor Napoleon should be able to deprive the prince Charles Francis Napoleon of his right of inheritance, in order to transfer it into foreign hands? Can a conspiracy have destroyed by its irregular acts the force and virtue of the laws of the French empire? Can it have destroyed the royalty which the prince, my son, holds of divine, as well as national right? The princes whom this conspiracy has put upon the throne of my son fully admitted these principles themselves, when they refused to acknowledge the acts of the government, styled provisional. Ten years of free government, acknowledged by all the powers in Europe, at a time when the name of Bonaparte was not yet inscribed in the annals of war—fifteen years existence of an empire, the social conventions of which establish the rights of the emperor Napoleon, and those of his dynasty, rendered indisputable the legitimacy of his crown.

When, during my residence at Blois, I exercised the authority of regent, I appealed to the devotion of Frenchmen, I received the strongest testimonies of their love and zeal for the cause of their legitimate prince. The presence of your armies, and the tendency of your policy, forbade me to respond to the wishes of that faithful nation.

The fate of nations being submitted to your award, your object will no doubt be to conciliate their rights and wishes with the rights and interests of sovereigns. Circumstances have deprived my son of his sovereignty over the French nation, and both himself and his people are equally injured in their rights by this fatal result of the late course of events. In this state things, we in our quality of empress and of mother, and before any authentic resolution be taken by the Congress, protest, by the present deed, against all acts of the existing government of France, which has been established to the prejudice of the legitimate heir to the throne. We protest, likewise, in our own name, as well as in that of prince Charles Francis Napoleon, presumptive heir to and possessor by right of the French crown, against all resolutions of the high powers assembled at Congress, whether taken collectively or individually, and tending to impair the rights of the prince my son to the said French crown.

The throne of the prince Charles Francis Napoleon is that raised by the French nation, such as it existed at the time when its choice and election called the emperor Napoleon to the head of its government. But if, in the arduous struggle in which it has been engaged, the French empire has been constrained by the force of arms to sign the treaty of Paris, we think it just, inasmuch as respects the territories not forming part of present France, that the conditions thereof be faithfully and for ever observed. To this end we here declare, that the present protest solely applies to the illegal occupation of that territory of France constituting the present monarchy.

Having thus developed her claims, the empress Maria Louisa, archduchess of Austria, duchess of Parma, &c. representing the prince Charles Francis Napoleon, her son, a minor, requests of the justice and magnanimity of the allied powers, that the subject of her claims be submitted to the deliberation of Congress, and that an acknowledgement of the present protest be delivered unto her, in order that she may produce it whenever it may please Divine Providence to afford her time and place for that purpose.

In faith of which and to give all due authenticity to the present protest, she has affixed to it her seal, and written it in her own hand, at the palace of Schœnbrun, Feb. 19, 1815.

(L. S) MARIA LOUISA, Imperatrice.

The high powers assembled at Congress, after having deliberated, in their sitting of the 24th February, on the present reclamation of her imperial mojesty Maria Louisa, conformably to the opinion of his imperial majesty the emperor of all the Russias, of his imperial and royal majesty the emperor of Austria, the father of her imperial and royal majesty the empress Maria Louisa; and from the respect due to the personal character of her majesty the empress, have resolved that the act emanated from her the 19th February, commencing by the words "Maria Louisa," and ending by those, "written by her hand," shall be inscribed in the protocole of the acts of the Congress.

The French ministers having protested against this decision, have abstained from signing it.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven
By WILLIAM LEE,
*Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*